

119

MINISTRIES

"Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs."

Laat Niemand U Oordelen - Voedsel, Feesten en Sjabatten (Kolossenzen 2:16-17)

Moeten christenen de Geboden van God houden met betrekking tot de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies? Nou, dat hangt ervan af aan wie je het vraagt. Als je het aan Jezus vraagt - ofwel Jesjoea, zoals Hij in het Hebreeuws wordt genoemd - zou het antwoord ja zijn. In Mattheüs 5:17-20 zei Jesjoea dat de gehele Wet van Mozes zal blijven bestaan zolang de hemel en de aarde nog bestaan. Hij drong er bij Zijn volgelingen op aan om zelfs het geringste van de geboden te gehoorzamen en te onderwijzen. Het spreekt dan ook voor zich dat Jesjoea van de christenen verwacht dat ze de geboden betreffende de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies naleven.

Maar niet iedereen is het eens dat we deze geboden moeten naleven. Veel moderne leraren zeggen dat deze geboden niet langer bindend zijn vanwege wat Paulus schreef in Kolossenzen 2:16-17. Dit is wat Paulus zei:

Kolossenzen 2:16-17

Laat dus niemand u (ver)oordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam (werkelijkheid (WV, NBG)) is van Christus.

Het commentaar van John MacArthur is representatief voor de manier waarop veel moderne leraren deze verzen interpreteren. Hij schrijft:

De valse leraren vertelden de Kolossenzen dat het niet genoeg was om Christus aan te nemen. Ze moesten zich ook houden aan de Joodse ceremoniële wet ... De voedselinstructies, Feesten, offers en de aanbidding op de Sjabbat waren allemaal dingen die alleen maar een schaduw zijn van wat er komen gaat; maar de werkelijkheid behoort Christus toe. Een schaduw heeft geen realiteit; De realiteit is wat de schaduw maakt. Jezus Christus is de werkelijkheid waar de schaduwen naar verwezen ... Elke keer dat je bezig blijft met de schaduwen, nadat de realiteit eenmaal is gekomen, is zinloos.

-John MacArthur, Kolossians & Philemon, *The MacArthur New Testament Commentary* (Chicago, IL: Moody, 1992), blz 119.

Met andere woorden, volgens MacArthur zei Paulus dat als je de voedselinstructies overtreedt en de Feesten en de Sjabbat niet houdt, je daar niet voor zal worden geoordeeld. Die praktijken zijn alleen maar schaduwen. En nu de werkelijkheid - dat wil zeggen, de Messias - is gekomen, zijn de schaduwen "zinloos". Dit zou de standaard antinomiaanse lezing zijn van deze verzen. Antinomianisme, wat letterlijk betekent "tegen de wet", is een doctrine die stelt dat christenen zijn bevrijd van de verplichting om de Wet van Mozes te houden.

(Encyclopedia Britannica, "antinomianisme", britannica.com/topic/antinomianism).

Maar impliceert Paulus werkelijk dat deze aspecten van de Wet van Mozes zinloos zijn? Denkt Paulus dat Christus deze geboden onbelangrijk heeft gemaakt?

Velen zullen misschien verrast zijn om te horen dat een groeiend aantal christelijke nieuwtestamentici deze antinomiaanse lezing van Kolossenzen 2:16-17 in twijfel trekken. Zo schreef Brian Allen onlangs een artikel over deze passage, dat werd gepubliceerd in het *Journal for the Study of Paulus and His Letters*.

-Brian Louis Allen, "Removing an Arrow from the Supersessionist Quiver: A Post-Supersessionist Reading of Kolossians 2:16-17," *JSPHL* 8 [2018]: blz 127-146.

In zijn document onderzoekt Allen deze passage terwijl hij de Griekse taal en de geschiedenis van die periode onderzoekt. Hij laat zien dat de Kolossenzen niet werden veroordeeld voor het *niet* houden van de geboden zoals de Sjabbat en de Feesten. In plaats daarvan werden ze veroordeeld omdat ze die *wel* hielden. In deze studie zullen we enkele punten uit het artikel van Allen belichten, maar ook het werk van andere geleerden die deze interpretatie ondersteunen.

Hielden de lezers van Paulus zich aan de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies?

Waarom werden de lezers van Paulus in Kolosse veroordeeld? Was dat omdat ze de geboden met betrekking tot voedsel, de Feesten en de Sjabbat verwaarloosden? Of werden ze veroordeeld omdat ze zich *aan* deze wetten hielden? Als we alleen Kolossenzen 2:16 lezen, kunnen we het op beide manieren interpreteren. Dus, zijn er goede redenen om de ene interpretatie boven de andere te verkiezen?

Een goede manier om daarachter te komen is om jezelf af te vragen of de lezers van Paulus deze geboden überhaupt nog hielden. Het is ook de moeite waard om na te gaan of de tegenstanders van Paulus zich aan deze geboden hielden. Als de lezers van Paulus zich niet aan deze geboden hielden en zijn tegenstanders wel, dan zou de interpretatie van MacArthur logisch zijn. Dat wil zeggen, de tegenstanders van Paulus, die deze geboden hielden, zouden de lezers van Paulus veroordelen, omdat zij dat niet deden. Maar als de lezers van Paulus deze geboden wel hielden en zijn tegenstanders niet, dan zou het tegenovergestelde logischer zijn - dat wil zeggen, de lezers van Paulus werden veroordeeld voor *het wel houden van* die geboden.

Laten we eerst gaan vaststellen wie de lezers van Paulus waren. De toehoorders van Paulus in Kolosse bestonden voornamelijk uit heidense volgelingen van de Messias (Kolossenzen 1:21; 2:13). Er wordt algemeen aangenomen dat niet-Joodse gelovigen in die tijd deze geboden niet zouden houden. Maar wat zegt het Nieuwe Testament? Hielden de vroege christenen, in het bijzonder de niet-Joodse christenen, de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies?

Het is belangrijk om in gedachten te houden dat het christendom is begonnen als een sekte van het Jodendom. Alle oorspronkelijke volgelingen van Jesjoea waren Joods en ze hielden zich allemaal aan de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies. Zelfs Paulus, de apostel voor de heidenen, was een Joodse leraar die zich aan de Torah hield. Toen de heidenen in Jesjoea begonnen te geloven en Hem gingen volgen, sloten ze zich niet aan bij een geheel nieuwe religie. Ze sloten zich aan bij een Messiaanse sekte van het Jodendom.

Is Paulus gestopt met het volgen van deze Torah-geboden nadat hij Jesjoea begon te volgen? Er is geen bewijs dat hij daarmee is gestopt. In feite wijst het Nieuwe Testament in de tegenovergestelde richting. In de boeken Handelingen en 1 Korinthe zien we dat Paulus de gehele Torah bleef volgen (Handelingen 21:24) en ook de Sjabbat en de Feesten bleef houden (Handelingen 13:14, 44; 16:13; 17:2; 18:4; 20:6, 16; 27:9; 1 Korinthe 16:8). Zoals Justin Hardin schrijft:

Paulus was helemaal niet kritisch over de Joodse kalender, maar past zijn leven er volledig op aan.

-Justin Hardin, *Galatians and the Imperial Cult: A Critical Analysis of the First Century* (Tübingen: Mohr Siebeck, 2008), blz 120

We weten dus dat Paulus zelf deze wetten bleef houden. Maar hoe stond het met de heidense gelovigen die Paulus onderwees? Vierden zij ook de Sjabbat en de Feesten? Welnu, het boek Handelingen vermeldt herhaaldelijk dat de heidenen op de Sjabbat de synagogediensten bijwoonden (Handelingen 13:14-15, 26, 43-45; 14:1; 16:13-14; 17:1-4, 10-12, 17; 18:4). En in Handelingen 15:20-21 impliceert de apostel Jakobus, na de nieuwe heidense volgelingen van de Messias te hebben opgedragen om in eerste instantie de vier basiswetten te houden, dat deze niet-Joodse gelovigen de rest van de geboden zouden leren onderhouden als ze elke Sjabbat de synagogediensten gingen bijwonen om de Wet van Mozes te horen prediken:

Handelingen 15:19-21

Daarom ben ik van oordeel dat men het hun die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moet maken, maar aan hen moet schrijven dat zij zich dienen te onthouden van de dingen die door de afgoden besmet zijn, van ontucht, van het verstikte en van bloed. Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad mensen die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.

Het lijkt er dus op dat de apostelen verwachtten dat niet-Joodse gelovigen een voortdurende relatie zouden hebben met de Messiaans-Joodse gemeenschap en dat ze de Torah zouden leren houden, waaronder de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies. De geleerde Eyal Regev legt het belangrijkheid van deze verzen uit:

De implicaties zijn dat, aangezien de Torah regelmatig in de synagoge wordt verkondigd en bestudeerd, de godvrezende christenen meer kennis zouden verwerven en zich aan de Joodse wet zouden houden nadat ze in de (Joods-)christelijke gemeenschap waren opgenomen. De wettelijke verplichtingen van het Apostolische Decreet kunnen een uitnodiging zijn geweest om de Joodse wet na te leven.

-Eyal Regev, "The Gradual Conversion of Gentiles in Acts and Luke's Paradox of the Gentile Mission," in *Law and Narrative in the Bible and in Neighbouring Ancient Cultures*, ed. F. Avemarie and K. P. Adams (Tübingen: Mohr Siebeck, 2012), blz 361.

Bovendien onderwijst Paulus de Joodse en niet-Joodse christelijke gemeenschap in de kerk van Korinthe expliciet om het feest van het Pascha/Ongezuurde Broden te vieren:

1 Korinthe 5:8

Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid.

Sommigen hebben geprobeerd om de betekenis van de instructie van Paulus aan de gelovigen in Korinthe te bagatelliseren. Ze beweren dat de figuurlijke taal die Paulus gebruikt - zoals het verbinden van Jesjoea met het paaslam en het zuurdeeg met de slechtheid en boosaardigheid (1 Korinthe 5:7) - aangeeft dat hij de Korintheërs opdroeg om het feest alleen in *geestelijk opzicht te vieren* in plaats van letterlijk. Maar er zijn verschillende redenen om aan te nemen dat de Korinthische gemeenschap dit feest letterlijk vierde.

Ten eerste, zoals we in Handelingen lezen, lag de Korinthische huiskerk naast de plaatselijke Joodse synagoge, en de leider van die synagoge was ook één van de oprichters van de kerk van Korinthe (Handelingen 18:7-8). Zo bleef de gemeente in Korinthe verbonden met de bredere Joodse gemeenschap, die het Pascha vierde.

Ten tweede maakt Paulus tegen het einde van zijn brief een terloopse verwijzing naar het Feest van Sjavoeot ofwel Pinksteren. Dit geeft aan dat de kerk van Korinthe goed op de hoogte was van de Bijbelse kalender en hun plannen daaromheen organiseerde. Zoals David Rudolph uitlegt:

De terloopse opmerking - "Ik zal echter tot Pinksteren in Efeze blijven" (1 Kor 16:8) - suggereert dat de Korintheërs wisten wanneer Pinksteren zou plaatsvinden. Bovendien, aangezien Pinksteren wordt berekend door vijftig dagen te tellen, na "de dag van de Sjabbat", tijdens de week van het Pascha (Leviticus 23:15-16), impliceert Paulus dat de letterlijke dag van het Pascha niet onbelangrijk was voor de gemeenschap.

-David Rudolph, "Passover in Corinth (1 Kor 5:7-8)," *Verge* 2:9 (2010), blz 4.

Ten derde toont historisch bewijs aan dat in de tweede eeuw na Christus veel van de overwegend heidense gemeenten in Azië en Klein-Azië het Pascha vierden op de 14e Nissan - dezelfde tijd dat Joden het vierden - in overeenstemming met de Bijbelse kalender.

Eusebius, *Hist. eccl.* 5.23.1; 5.24.1; Athanasius, *Syn.* 2; Epiphanius, *Pan.* 70.9.8-9; 10.3-5; Theodoret, *Haer. Fab. Comp.* 3.4; See David Rudolph, "The Celebration of Passover by Gentile Christians in the Patristic Period," *Verge* 2:3 (2010), blz 4).

De heidense gemeenten in het Westen vierden ook het Pascha. Maar rond 135 na Christus begonnen ze het op een andere datum te vieren - de zondag na de 14e Nissan. 135 na Christus was rondom de tijd dat keizer Hadrianus alle Joden, inclusief de Joodse volgelingen van Jesjoea, uit Jeruzalem verdreef.

-Eusebius, *Hist. eccl.* 4.5-6 en 5.23.1).

Gedurende deze tijd ontstond er een groeiend conflict tussen de Joden en het Romeinse rijk, en stonden de niet-Joodse christenen onder grote druk om zich te distantiëren van de Joden. Dit zou de alternatieve datum voor het Pascha kunnen verklaren, die rondom dezelfde tijd in het Westen verscheen. Deze zondagse viering evolueerde uiteindelijk naar wat nu in het Westen "Pasen" wordt genoemd.

In ieder geval zien we lang na de tijd van de eerste brief van Paulus aan de Korinthiërs dat de niet-Joodse gelovigen nog steeds een of andere versie van het Pascha vierden. Ze vierden een *letterlijk* feest. Daarom hebben we zeer goede redenen om aan te nemen dat de instructie van Paulus aan de kerk van Korinthe om "het feest te vieren" letterlijk moet worden genomen.

Een laatste bewijsstuk waar we naar zullen kijken is de Didache, een tekst uit het begin van de tweede eeuw, die specifiek was gericht aan de niet-Joodse volgelingen van Jesjoea. In de Didache gebruikt de auteur unieke Joodse termen voor de dagen van de week - "tweede dag", "vierde dag" en "[dag van de] voorbereiding" (d.w.z. vrijdag) - die allemaal draaien om het markeren van de Sjabbat (Didache 8:1). Zoals Brian Allen schrijft:

Waarom zouden de auteur(s) van de Didache specifiek Joodse kalenderaanduidingen gebruiken voor de dagen van de week als de luisteraars dat kalendersysteem niet volgden? Het is realistisch om te veronderstellen dat de luisteraars van de Didache de Joodse religieuze kalender hadden aangenomen.

-Brian Louis Allen, "Removing an Arrow from the Supersessionist Quiver: A Post-Supersessionist Reading of Kolossians 2:16-17," *JSPHL* 8 (2018), blz 135

Bovendien moedigt de auteur van de Didache zijn lezers expliciet aan om zoveel mogelijk van de Torah te houden, wat gehoorzaamheid aan de Sjabbat en de Feesten impliceert (Didache 6:2). Zoals de geleerde Pierluigi Lanfranchi schrijft:

Volgens de schrijver van de Didache onderwerpt de ideale gelovige zich aan de volledige Wet: "Immers, als u het hele juk van God kunt dragen, zult u volmaakt zijn. Maar als u dat niet kunt, doe dan [in elk geval] wat u [maar] kunt" (6:2). Het is zeer onwaarschijnlijk dat "het hele juk van God" de Sjabbat, één van de centrale pijlers van het leven onder het verbond, niet zou omvatten.

-Pierluigi Lanfranchi, "Attitudes to the Sabbath in Three Apostolic Fathers: Didache, Ignatius, and Barnabas," in *Jesus, Paulus, and Early Christianity: Studies in Honour of Henk Jan de Jonge*, ed. Rieuwerd Buitenwerf, Harm W. Hollander, en Johannes Tromp (Leiden: Brill, 2008), blz 248.

<https://strengtholt.info/wp-content/uploads/2020/07/Didache-Nederlandse-Versie-.pdf>

Tot slot geven sommige geleerden aan dat de auteur van de Didache zijn lezers ook specifiek opdroeg om de voedselinstructies zo goed mogelijk na te leven. In hoofdstuk 6 schrijft de auteur: "En wat betreft het voedsel, [houdt u aan het juk] voorzover u kunt" (Didache 6:3). Zoals de geleerde Kurt Niederwimmer schrijft:

Dit verwijst uiteraard naar de geboden en verboden met betrekking tot voedsel in het Oude Testament en de Joodse traditie. De auteur van de Didache eist dat ze worden opgevolgd voor zover dat voor elk individu mogelijk is.

-Kurt Niederwimmer, *The Didache*, Hermeneia (Minneapolis: Fortress Press, 1998), blz 123

Het Nieuwe Testament en de Didache leveren dus voldoende bewijs dat de niet-Joodse gelovigen in de eerste en vroege tweede eeuw de Wet van Mozes hielden, inclusief de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies. Er is dus een goede reden om te twijfelen aan de algemene *veronderstelling* dat het overwegend heidense publiek van Paulus in Kolosse deze geboden niet hielden - vooral omdat velen van hen waarschijnlijk deelnamen aan de Joodse synagogediensten voordat ze de Messias leerden kennen.

Zoals Brian Allen schrijft:

Het is waarschijnlijk dat de vroege heidense volgelingen van Jezus in Kolosse zich aanvankelijk aangetrokken voelden tot de synagogen en de praktijken van het Jodendom voordat ze de Messias leerden kennen. Dienovereenkomstig zouden ze tot op zekere hoogte gewend zijn aan de Joodse kalender en praktijken.

-Brian Louis Allen, "Removing an Arrow from the Supersessionist Quiver: A Post-Supersessionist Reading of Kolossians 2:16-17," *JSPHL* 8 (2018), blz 137

Door hun associatie met de Joodse synagoge is het daarom waarschijnlijk dat veel heidense gelovigen in Kolosse bekend waren met de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies. Gezien al het andere dat we hebben geleerd, kunnen we redelijkerwijs aannemen dat de heidense volgelingen van de Messias in Kolosse deze geboden in de tijd van Paulus hielden.

Maar dit is slechts de helft van de vergelijking. We moeten ook weten wie de gelovigen in Kolosse veroordeelden. Hielden deze oordelende mensen zelf de geboden, of hielden ze die niet? Daar gaan we onze aandacht nu op richten.

Wie veroordeelden de gelovigen in Kolosse?

Voordat we ingaan op de identiteit van de tegenstanders van Paulus in Kolosse, moeten we opmerken dat de manier waarop Kolossenzen 2:16-17 vaak in het Nederlands wordt vertaald, misleidend kan zijn. We zullen de vertaling van deze verzen later uitgebreider gaan bespreken. Maar er valt al één ding op dat ons kan helpen om beter te begrijpen waarom de lezers van Paulus werden bekritiseerd. In veel Engelse vertalingen geeft Kolossenzen 2:16 vaak aan dat de lezers van Paulus werden veroordeeld met betrekking tot "voedsel en dranken". Maar een nauwkeurigere vertaling van het Grieks zou "eten en drinken" zijn.

(BDAG, "βρώσις": handeling van het nuttigen van voedsel, *eten*; BDAG, "πόσις": handeling van drinken, *drinken*").

Dit wordt weergegeven in de Willibrord vertaling: (ook in de NBV,HSV en de NBG)

Kolossenzen 2:16 (WV)

Laat niemand aanmerkingen op u maken inzake **eten en drinken** of het **vieren** van feestdagen, nieuwe maan of sabbat.

Waarom is dat belangrijk? Als we begrijpen waar de kritiek over ging, dan kunnen we vaststellen wie de tegenstanders van Paulus waren. Ze bekritiseerden de lezers van Paulus omdat ze "aten en dronken". Een paar verzen later gaat Paulus verder door exact te citeren waar de kritiek van zijn tegenstanders over ging:

Kolossenzen 2:20-22

Als u dan met Christus de grondbeginselen van de wereld bent afgestorven, waarom laat u zich dan, alsof u nog in de wereld leeft, bepalingen opleggen als: **Pak niet, proef niet en raak niet aan?** Dit zijn allemaal dingen die door het gebruik vergaan; ze zijn ingevoerd volgens **de geboden en leringen van de mensen**.

De valse leraren in Kolosse probeerden de lezers van Paulus dus "geboden en leringen van de mensen" op te leggen, door hen te bevelen: "Pak niet, proef niet en raak niet aan". De geboden van de Sjabbat en Feesten zijn geen "geboden en leringen van de mensen", dus dat kan niet zijn wat de tegenstanders van Paulus aan zijn lezers probeerden op te leggen.

In plaats daarvan probeerden ze beperkingen *van mensen* op te leggen aangaande eten en drinken. Zoals Allen schrijft:

Het is van cruciaal belang om te beseffen dat eten en drinken in vers 16 niet verwijzen naar de Levitische voedselinstructies. Integendeel, hun vermelding is eigenlijk een aanwijzing dat Asceten de Kolossenzen bekritiseerden vanwege hun uitbundige feesten tijdens de Sjabbatten, de Feesten en de nieuwe manen, tijden die normaal gesproken niet werden geassocieerd met vasten en ellende.

-Brian Louis Allen, "Removing an Arrow from the Supersessionist Quiver: A Post-Supersessionist Reading of Kolossians 2:16-17," *JSPHL* 8 (2018), blz 137

Dus, wie waren die tegenstanders van Paulus, en welke geboden van mensen legden ze op? De geboden en leringen van de mensen, die Paulus in vers 21 beschrijft, lijken sterk op die van de Cynici uit de oudheid. De Cynici waren filosofen die mensen bekritiseerden omdat ze wijn dronken en genoten van feestelijke maaltijden. In de vierde-derde eeuw voor Christus zei de cynische filosoof Crates bijvoorbeeld het volgende tegen zijn jonge volgelingen:

Wen jezelf eraan om gerstekoeck te eten en water te drinken, en proef geen vis en wijn. Want de laatste dingen maken jonge mannen, net als de medicijnen van Circe, beestachtig en jonge mannen verwijfd.

-Crates, *Epistle* 14 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 64-65)

De Cynici bekritiseerden niet alleen wijn en feestelijke maaltijden, maar ook comfortabele bedden en kleding. Hier is nog een lering van Crates aan zijn jonge volgelingen:

Wen jezelf eraan om je met koud water te wassen, alleen water te drinken, niets te eten dat niet door zwoegen is verdiend, één mantel te dragen en er een gewoonte van te maken om op de grond te slapen. Dan zullen de baden nooit voor je gesloten zijn, de wijngaarden en kudden falen, de viswinkels en meubelzaken failliet gaan, zoals bij degenen die hebben geleerd om zich te wassen met warm water, wijn te drinken, te eten zonder te hebben gezwoged, paarse kleding te dragen en op een bank te rusten.

-Crates, *Epistle* 18 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 69)

(Zie ook Diogenes, *Epistle* 37)

De minachting van de cynici voor lichamelijk comfort vinden we verder terug in de reactie van Crates toen hij een tuniek kreeg van zijn vrouw Hipparchia, die het voor hem had geweven. Hij schrijft een brief waarin hij haar berispt:

Ik geef de tuniek terug die je voor mij hebt geweven en hebt opgestuurd, want degenen onder ons die een volhardend leven leiden, mogen zulke dingen niet dragen ... Verwerp dergelijke bezigheden en probeer van groter nut te zijn voor het menselijk leven.

-Crates, *Epistle* 30 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 80-81)

In een andere brief blijft hij zijn vrouw berispen omdat ze deze tuniek voor hem heeft gemaakt:

Sommigen zijn hier aangekomen met een nieuwe tuniek, waarvan ze zeiden dat jij die hebt gemaakt zodat ik hem voor de winter zou kunnen dragen. Omdat je om me geeft, keur ik je goed, maar omdat je nog steeds ongeschoold bent en niet de filosofie volgt waarin ik je heb onderwezen, berisp ik je. Stop daarom meteen om dit te doen, als je er echt om geeft, wees dan niet trots op dit soort activiteiten.

-Crates, *Epistle* 32 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 82-83)

In een commentaar op de filosofie van de cynici met betrekking tot eten, drinken en lichamelijk comfort, legt de geleerde Troy Martin uit:

Cynici volgen een extreme vorm van het ascetisme die niet alleen eten verbiedt, maar ook het aanraken of gebruiken van goederen die niet natuurlijk worden geproduceerd. Cynici verdelen alle consumptie-goederen in duurzame en niet-duurzame (bederfelijke) goederen. Duurzame goederen worden op een natuurlijke wijze geproduceerd door de processen van de natuur. Deze goederen worden voldoende en voortdurend geleverd om in de menselijke behoefte te voorzien. Niet-duurzame goederen zijn goederen die voor hun productie afhankelijk zijn van menselijke vaardigheden en beschaving. Deze goederen worden begrenst door de hoeveelheid menselijke arbeid, en de levering ervan wordt verstoord door de stopzetting van de menselijke inspanningen, oorlog of een embargo. Duurzame goederen zijn binnen handbereik en gemakkelijk te verkrijgen; Niet-duurzame goederen zijn niet makkelijk te verkrijgen. De eerstgenoemde consumptie-goederen zijn toegestaan; de laatste zijn verboden volgens de cynische leer. Daarom verwerpen cynici niet-duurzame goederen zoals wijn, gebak en gastronomisch voedsel, evenals kleding, schoenen en huizen. Vanwege de duurzame goederen mogen ze water drinken, natuurlijk voedsel eten, op blote voeten te lopen, op de grond te slapen en slechts een enkele mantel dragen.

-Troy Martin, *By Philosophy and Empty Deceit: Kolossians as Response to a Cynic Critique* (England: Sheffield Academic Press, 1996), blz 65-67

Naast het bekritisieren van het drinken van wijn, het eten van feestelijk voedsel en het genieten van comfort, veroordeelden de cynici ook het gebruik van kalenders. Zoals Martin schrijft

Cynische bronnen bevatten weinig verwijzingen naar de tijd, omdat de cynici de tijd buiten de uren van de dag negeren, en deze uren slechts beperkt nuttig zijn. In plaats van hun leven te organiseren volgens een systeem van tijd, geven ze er de voorkeur aan om van dag tot dag te leven ... Tevredenheid en geluk betekent voor de Cynicus het negeren van tijdelijke beperkingen.

De anti-culturele cynische beweging kleineert het culturele fenomeen van de tijd. Deze cynische houding ten opzichte van tijd bevordert een scherpe kritiek op de christelijke regulering van het gemeenschapsleven door een religieuze kalender. De Cynicus beschouwt deze praktijk als een nutteloze verspilling van moeite die afbreuk doet aan het ware streven naar moraliteit en geluk.

-Troy Martin, *By Philosophy and Empty Deceit: Kolossenzen as Response to a Cynic Critique* (England: Sheffield Academic Press, 1996), blz 131-132.

Vanwege deze kenmerken van de cynische filosofie, zou een aanhanger van deze overtuiging zeker bezwaar maken tegen de viering van de Sjabbat en de Feesten, die vaak gepaard gingen met wijn en feestelijk voedsel.

Bovendien beschrijft Paulus het eten en drinken tijdens de Sjabbat, de Feesten en nieuwe manen als "[een schaduw van de toekomstige dingen](#)" (Kolossenzen 2:17). Hoewel de NBG zegt: "[een schaduw zijn van hetgeen komen moest](#)", is dit misleidend.

-Brian Louis Allen, "Removing an Arrow from the Supersessionist Quiver: A Post-Supersessionist Reading of Kolossians 2:16-17," *JSPHL* 8 [2018], blz 138.

De Sjabbat, de Feesten en nieuwe manen zijn geen schaduw van dingen die al zijn gebeurd. Deze vieringen wijzen op een *toekomstige* hoop waar de gelovigen naar uitkijken - de komende eeuw. We lezen over dit verband tussen de viering van de Sjabbat en de Feesten en de komende eeuw in Jesaja:

Jesaja 66:22-23

[Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die Ik ga maken, voor Mijn aangezicht zullen blijven staan, spreekt de HEERE \(JHWH\), zo zullen ook uw nageslacht en uw naam blijven staan. En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE \(JHWH\).](#)

De Sjabbat, de Feesten en de nieuwe manen wijzen dus op een toekomstige hoop na dit huidige leven - het zijn schaduwen van het "toekomstige tijdperk". Deze hoop voor de toekomst gaat regelrecht in tegen de cynische filosofie. Omdat in de hoofden van de cynici hoop mogelijk tot teleurstelling kan leiden, werd hoop voor de toekomst gezien als een bedreiging voor het verkrijgen van het ware geluk en tevredenheid. Zoals de cynische filosoof Crates schrijft:

Maar als hij onwetend is van deze principes [dat wil zeggen, de leringen van de cynische filosofie], zal hij nooit ophouden om afhankelijk te zijn van ijdele hoop en zich laten beperken door verlangens.

-Crates, *Epistle* 35 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 89)

-Diogenes, *Epistle* 22; Anacharsis, *Epistle* 4; Troy Martin, *By Philosophy and Empty Deceit: Kolossenzen as Response to a Cynic Critique* [England: Sheffield Academic Press, 1996], blz 123)

Het is misschien geen toeval dat Paulus in de hele Kolossenzen-brief herhaaldelijk de nadruk legt op de toekomstige "hoop" die de gelovigen bezitten (Kolossenzen 1:5, 23, 27; 3:1-2, 4). In tegenstelling tot de cynici gelooft Paulus niet dat christenen zich moeten neerleggen bij het leven in de huidige gevallen wereld. De Messias heeft ons hoop gegeven voor de toekomst. We kijken uit naar de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde, waar alle mensen van Sjabbat tot Sjabbat zullen aanbidden (Jesaja 66:23). En de vreugde die we tijdens de Sjabbat en de Feesten ervaren, is een voorafschaduw van deze hoop voor de toekomst.

Voordat we verder gaan, zijn er nog twee aanvullende aanwijzingen in Kolossenzen die steun verlenen aan de theorie dat de tegenstanders van Paulus cynici waren. Paulus beschrijft bijvoorbeeld de filosofie van zijn tegenstanders als een filosofie die de nadruk legt op de "[kastijding van het lichaam](#)" (Kolossenzen 2:23 NBG). De cynici stonden erom bekend dat ze zich concentreerden op de kastijding van het lichaam als middel tot geluk. Zo schrijft de cynische filosoof Diogenes aan Antipater het volgende:

Je hebt aanmerkingen op mijn manier van leven op grond van het feit dat het vermoeiend is en door niemand wordt gecultiveerd vanwege de soberheid ervan. Maar ik heb met opzet de intensiteit ervan verhoogd, zodat wie mij nadoet, zou weten dat hij helemaal niet moet genieten van luxe.

-Diogenes, *Epistle* 14 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], 108-109)

Op dezelfde manier leert Crates zijn studenten het volgende:

Zorg voor je ziel, maar zorg alleen voor het lichaam in de mate die echt noodzakelijk is, en voor de uiterlijke zaken niet eens zo veel. Want geluk is geen genot, waarvoor we uiterlijkheden nodig hebben, terwijl deugd volkomen is zonder uiterlijkheden.

-Crates, *Epistle* 3 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 54-55)

In een brief aan zijn vrouw Hipparchia karakteriseert Crates de cynische filosofie als het verdragen van het ondraaglijke:

Het is niet omdat we onverschillig zijn tegenover alles, zodat anderen onze filosofie Cynisme hebben genoemd, maar omdat we de dingen die voor hen ondraaglijk zijn, krachtig verdragen omdat ze verwijfd zijn of zich overgeven aan verkeerde meningen. Het is om deze laatste reden en niet om de eerste reden dat ze ons cynici hebben genoemd. Houd daarom voet bij stuk en leef samen met ons het cynische leven.

-Crates, *Epistle* 29 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 78-79)

Paulus beschrijft de filosofie van zijn tegenstanders ook als volgens "[de machten van de kosmos](#)" (Kolossenzen 2:8 WV). Andere vertalingen hebben "[volgens de grondbeginselen van de wereld](#)" (HSV) of gewoon "[de machten van de wereld](#)" (NBV). Deze uitdrukking wordt vaak besproken, maar geleerden hebben aangetoond dat deze uitdrukking in de eerste eeuw na Christus specifiek verwees naar de vier elementen aarde, water, lucht en vuur, waarvan werd aangenomen dat ze de basiselementen waren waaruit het universum bestaat

(Zie Eduard Schweizer, "Slaves of the Elements and Worshipers of Angels: Gal 4.3, 9 and Kol 2.8, 18, 20, " *JBL* 107 (1988): blz 455-468).

Volgens Paulus is de filosofie van zijn tegenstanders gebaseerd op de elementen waaruit de kosmos bestaat. En de cynici deden vaak een beroep op de elementen om hun filosofische leringen te ondersteunen. In zijn brief aan Amynder zegt de cynicus Diogenes bijvoorbeeld dat je je ouders niet hoeft te bedanken voor je geboorte, omdat de natuur en de "vermenging van de elementen" uiteindelijk de oorzaak is van je bestaan en je karakter:

Je hoeft je ouders ook niet te bedanken voor het feit dat je geboren bent, want het is gewoon door de natuur dat wat bestaat tot stand is gekomen; En ook niet voor de kwaliteit van je karakter, want het is de vermenging van de elementen die daarvoor zorgt.

-Diogenes, *Epistle* 21 (Translated by Abraham J. Malherbe, *The Cynic Epistles* [Missoula, MT: Scholars Press, 1977], blz 114-115)

Samenvattend kunnen we stellen dat de filosofie en de menselijke leer van de tegenstanders van Paulus in Kolosse een sterke gelijkenis vertonen met die van de cynici uit de oudheid. De cynici bekritiseerden de mensen voor het drinken van wijn en het genieten van feestelijk voedsel, wat overeenkomt met de beschrijving die Paulus geeft van zijn tegenstanders, die zijn lezers oordeelden voor het "eten en drinken". Ze veroordeelden ook het gebruik van kalenders en de uitingen van hoop voor de toekomst. Dat komt ook overeen met de beschrijving die Paulus geeft van zijn tegenstanders, die zijn lezers oordelen aangaande de Feesten, de nieuwe manen en de Sjabbat, die een voorafschaduw zijn van het komende tijdperk. Bovendien verwierpen de cynici lichamelijk comfort en benadrukten ze de strenge behandeling van het lichaam, een beschrijving die Paulus geeft van zijn tegenstanders aangaande het van promoten van het ascetisme en de "[kastijding van het lichaam](#)"(NBG). Ten slotte was de filosofie van de cynici gebaseerd op de elementen waaruit zij dachten dat de kosmos bestond. Dat komt overeen met hoe Paulus de filosofie van zijn tegenstanders beschrijft, als volgens de grondbeginselen van de wereld.

De tegenstanders van Paulus lijken dus aanhangers te zijn van de cynische filosofie. En als dat het geval is, zouden ze de Sjabbat en de Feesten niet houden. Ze zouden zelfs denken dat het vieren van deze dagen immoreel was. Daarom zouden ze de lezers van Paulus, in Kolossenzen 2:16, oordelen voor *het houden van* de Sjabbat en de Feesten, niet voor het verwaarlozen ervan.

Oordeel het Lichaam van Christus

Dus Paulus vertelt zijn lezers dat ze zich door niemand moeten laten oordelen voor hun eten en drinken en het vieren van de Sjabbat en de Feesten, omdat de vreugde die ze in deze tijden ervaren, een voorbode is van de ultieme vreugde die de gelovigen in de komende eeuw zullen ervaren. Maar er is een eigenaardige zin aan het einde van vers 17 die de moeite waard is om wat uitgebreider te onderzoeken:

Kolossenzen 2:17 (ESV vertaald)

[Dit zijn schaduwen van de dingen die komen gaan, maar de substantie behoort Christus toe.](#)

(Zie ook: NIV, NASB, RSV, NET)

We hebben al eerder vermeld dat Kolossenzen 2:16-17 vaak op een misleidende manier kan worden vertaald. We hebben bijvoorbeeld al eerder besproken dat "voedsel en dranken" in de ESV, en ook in andere vertalingen van vers 16, beter kan worden vertaald als "eten en drinken". Deze laatste zin in vers 17 heeft ook enkele problemen. Wat nu volgt in deze studie zal enigszins technisch worden, maar wees geduldig, want het zal enorme implicaties hebben voor het begrijpen van deze passage.

Het eerste probleem met de vertaling van vers 17 in de ESV is het woord "substantie". Andere vertalingen hebben "werkelijkheid" (NBG, NBV, WV). In het Grieks is dit woord *sOma* (σῶμα), en het betekent gewoon "lichaam". Paulus gebruikt dit woord 91 keer in zijn brieven, en geen enkele keer wordt het gebruikt om de "werkelijkheid" of "substantie" aan te duiden. Hij gebruikt dit woord om het fysieke lichaam van een persoon of het gezamenlijke "lichaam van Christus" aan te duiden, dat wil zeggen de kerk. Er is geen tekstuele reden om te denken dat *sOma* (σῶμα), in Kolossenzen 2:17, anders zou moeten worden vertaald dan "lichaam".

(Zie Sang-Won Aaron Son, "τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ in Kolossenzen 2.17," in *History and Exegesis: New Testament Essays in Honor of Dr. E. Earle Ellis for His Eightieth Birthday*, (New York: T&T Clark, 2006): blz 222–338).

Het tweede probleem is de invoeging van de woorden "behoort aan" (WV). Andere vertalingen zeggen zoiets als "is": "maar het lichaam *is* van Christus" (HSV). Deze woorden komen niet voor in de Griekse tekst van dit vers. Als we deze zin letterlijk vertalen, luidt het "maar het lichaam van Christus" (τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ). Aangezien er geen werkwoord in deze clausule voorkomt, moeten de vertalers een werkwoord invoegen waarvan zij denken dat het grammaticaal ingesloten zit. Aangezien de laatste zin van vers 17 begint met het voegwoord "maar" (δὲ), zijn de vertalers vaak van mening dat Paulus de gedachte van de Sjabbat en de Feesten als een "schaduw" contrasteert met de gedachte van Christus als het "lichaam". Vandaar dat de Sjabbat en de Feesten schaduwen zijn, *maar* het lichaam van Christus is.

Maar verschillende geleerden hebben aangetoond dat de laatste zin van vers 17 - "maar het lichaam van Christus" - eigenlijk verbonden is met het begin van vers 16 - "laat dan niemand u ... oordelen" (NBG). De tegenstelling of de antithese zou dan zijn: "laat niemand u oordelen ... maar het lichaam van Christus."

-Troy Martin, "But Let Everyone Discern the Body of Christ (Kolossians 2:17), *JBL* 11/2 (1995): 249-255; See also Herold Weiss, *A Day of Gladness: The Sabbath among Jews and Christians in Antiquity* (Columbia, SC: University of South Carolina Press, 2003), blz 135).

Dit betekent dat het geïmpliceerde werkwoord in de laatste zin van vers 17 "oordelen" is.

Niet alleen dat, maar het onderwerp van het werkwoord in het tweede deel van de contrasterende verklaring wordt gewijzigd. Met andere woorden, we moeten begrijpen dat er hier een tegenstelling wordt gemaakt tussen wat *niemand* zou moeten doen en wat *iedereen* zou moeten doen. Dit vers betekent dus dat niemand je zou moeten oordelen over eten en drinken, enz., maar dat iedereen het lichaam van Christus zou moet oordelen.

-Troy Martin, "But Let Everyone Discern the Body of Christ (Kolossians 2:17), *JBL* 11/2 (1995), blz 254).

Nogmaals, de tegenstelling tussen "laat niemand u oordelen" (NBG) in vers 16 en "maar het lichaam van Christus" in vers 17, geeft aan dat het werkwoord in vers 17 "oordelen" moet zijn. Bovendien, op basis van de antithetische structuur van deze passage, moet het onderwerp van het werkwoord "oordelen" in vers 16 - dat is, "niemand" - in vers 17 worden opgevat als "iedereen". Om deze uitleg te ondersteunen zouden we naar een parallel vers in 1 Korinthe kunnen kijken:

1 Korinthe 10:24

Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar ieder dat van de ander.

In dit vers wordt het werkwoord "zoeken" geïmpliceerd in de tweede zin, en het onderwerp verschuift van "niemand" naar "ieder". Daarom interpreteren we dit vers als: "Laat niemand zijn eigen voordeel zoeken, maar [laat een ieder] het voordeel van de ander zoeken." Dit is hetzelfde als wat we tegenkomen in Kolossenzen 2:16-17.

Gezien deze grammaticale punten kunnen we begrijpen dat Paulus het volgende zegt: "Laat niemand u oordelen ... maar laat iedereen het lichaam van Christus oordelen." Daarom moeten we Kolossenzen 2:16-17 als volgt vertalen. Dit is de vertaling van Troy Martin:

Laat niemand u daarom bekritisieren aangaande uw eten en drinken of door uw deelname aan een Feest, de nieuwe maan of de Sjabbatten, dingen die een schaduw zijn van toekomstige werkelijkheden, maar laat iedereen het lichaam van Christus onderscheiden.

-Troy Martin, *"But Let Everyone Discern the Body of Christ"* (Colossians 2:17), *JBL* 11/2 (1995), blz 254

Nu we een juiste vertaling hebben bepaald, hoe moeten we de instructies van Paulus interpreteren dat "iedereen het lichaam van Christus zou moeten oordelen"? Zoals de vertaling van Martin laat zien, kan het Griekse woord dat wordt vertaald met "oordelen" zowel een positieve als een negatieve nuance hebben. Vandaar dat hij de woorden "bekritisieren" en "onderscheiden" gebruikt. Wanneer Paulus de gelovigen in Kolosse opdraagt om het lichaam van Christus te oordelen, moeten we dit meer begrijpen in de zin van onderscheiden, waarnemen of observeren. Paulus vertelt zijn lezers dus dat ze zich geen zorgen moeten maken over de kritiek van hun lasteraars, maar in plaats daarvan het lichaam van Christus moeten onderscheiden of observeren. Het lichaam van Christus zou hun zorg en focus moeten zijn, niet het oordeel van hun critici. Wat bedoelt Paulus met het "lichaam van Christus"? Zoals we straks zullen uitleggen, lijkt hij hier het letterlijke opgestane lichaam van Christus te bedoelen. Het punt is dat, als Christus is opgestaan, er ook een Koninkrijk gaat komen. En de Feesten, de Sjabbat en de nieuwe manen, die de lezers van Paulus houden, zijn een voorafschaduw van dat komende Koninkrijk.

Deze interpretatie komt overeen met wat Paulus een paar verzen eerder heeft gezegd. Nadat hij de gelovigen in Kolosse heeft gewaarschuwd dat ze zich niet moeten laten vangen door de ijdele filosofie van hun critici (Kolossenzen 2:8), herinnert hij hen aan de opstanding van de Messias waardoor de gelovigen in Kolosse waren vergeven en een nieuw leven en nieuwe hoop hadden gekregen (Kolossenzen 2:9-15). Dus midden tussen de waarschuwingen van Paulus over zijn tegenstanders, herinnert Paulus zijn lezers aan het opgestane lichaam van Christus - de basis van hun hoop. Bovendien zegt Paulus in hoofdstuk 3 van Kolossenzen het volgende:

Kolossenzen 3:1-4

Als u nu met Christus opgewekt bent, **zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is**, Die aan de rechterhand van God zit. **Bedenk de dingen die boven zijn** en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Hier zegt Paulus tegen zijn lezers dat ze zich niet moeten bekommeren om "de dingen die op aarde zijn", maar in plaats daarvan moeten zoeken naar "de dingen die boven zijn, waar Christus is". Dit loopt parallel met de instructie van Paulus in Kolossenzen 2:16-17. Hoewel de lezers van Paulus te maken krijgen met kritiek van anderen, moedigt Paulus hen aan om zich geen zorgen te maken over deze kritiek maar zich in plaats daarvan te concentreren op het opgestane lichaam van Christus. Paulus wil dat zijn lezers hun zinnen zetten op de hoop die ze hebben voor de toekomst, in plaats van zich te storen aan de kritiek die ze op aarde te verduren krijgen.

Conclusie

Hoewel velen geloven dat Kolossenzen 2:16-17 aangeeft dat de Sjabbat, de Feesten en voedselinstructies zijn afgeschaft, is het bewijs in tegenspraak met deze antinomiaanse lezing.

Het Nieuwe Testament en de vroegchristelijke literatuur zoals de Didache leveren solide bewijs dat de vroege niet-Joodse christenen in de tijd van Paulus samen met de Joodse gelovigen de Sjabbat, de Feesten en de voedselinstructies hebben gehouden. Bovendien waren de tegenstanders van Paulus waarschijnlijk aanhangers van de cynische filosofie. Daarom hielden zij zich niet aan deze wetten. Ze maakten bezwaar tegen de feesten en de vreugdevolle verwachting die met de Sjabbat en de Feesten gepaard gingen. Ten slotte blijkt uit een grammaticale studie van deze tekst dat Paulus de Sjabbat en de Feesten niet tegenover Christus heeft gesteld. In plaats daarvan stelde hij het oordeel van de critici tegenover het lichaam van Christus en moedigde hij zijn lezers aan om zich geen zorgen te maken over het oordeel van critici en in plaats daarvan het opgestane lichaam van de Messias te onderscheiden, die de bron is van hun hoop.

In plaats van af te doen aan de waarde van de Sjabbat en de Feesten, moedigt Paulus zijn lezers aan om de Sjabbat en de Feesten te blijven houden, omdat deze dagen het feit viëren dat er nog een toekomstige tijd zal volgen. Vanwege dit bewijs moeten de uitleggers daarom stoppen om Kolossenzen 2:16-17 te gebruiken als ondersteuning van de gedachte dat de Sjabbat, de Feesten en voedselinstructies "zinloos" zijn, omdat dit letterlijk het tegenovergestelde is van wat deze verzen aangeven.

We hopen dat je door deze studie bent gezegend. Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom!

Voor meer informatie over deze en andere leringen, bezoek ons op www.testeverything.net

Shalom, en moge Jahweh u zegenen in het wandelen in het hele Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net en www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)